

— nakazanie EMA, by naprawiła szkodę wyrządzoną skarżącym wskutek utraty szansy na zajęcie pierwszej pozycji w ramach otwartego postępowania przetargowego, którą to szkodę skarżące szacują na 2 139 471,70 EUR, wraz z odsetkami liczonymi od daty wydania orzeczenia i

— obciążenie EMA wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 31 stycznia 2012 r., w której umieściła ona na drugiej pozycji ofertę skarżących w ramach otwartego postępowania przetargowego nr EMA/2011/17/ICT w odniesieniu do części 1 tego postępowania, a także o naprawienie szkody, jaką skarżące poniosły wskutek utraty szansy na zajęcie pierwszej pozycji w ramach otwartego postępowania przetargowego nr EMA/2011/17/ICT.

Skarżące twierdzą, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE z powodu naruszenia przepisów prawa Unii, a mówiąc dokładniej, z następujących z trzech względów:

- 1) Po pierwsze, EMA, z naruszeniem rozporządzenia finansowego i rozporządzenia wykonawczego do niego oraz specyfikacji technicznych, dodała w trakcie fazy przedstawienia warunek dotyczący obecności zewnętrznych współpracowników kandydatów, aby mogli oni zostać poddani ocenie, który to warunek nie był pierwotnie przewidziany w dokumentacji przetargowej i w związku z tym stanowił nowy warunek udzielenia zamówienia.
- 2) Po drugie, EMA, z naruszeniem rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego, oceniła doświadczenie kandydatów i przyznała punkty za to doświadczenie, które zbadała już wcześniej jako kryterium selekcji jakościowej, w trakcie fazy udzielania zamówienia.
- 3) Po trzecie, EMA naruszyła zasadę przejrzystości:
 - ponieważ jedno z kryteriów udzielenia zamówienia przewidzianych w specyfikacjach technicznych był sformułowany w taki sposób, że wykluczał jego obiektywną ocenę;
 - ponieważ specyfikacje techniczne nie zawierały formuły matematycznej (logarytmu), na podstawie której zostałyby obliczona dokładna punktacja (aż do drugiej cyfry po przecinku) przyznana skarżącym.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — Adler Modemärkte przeciwko OHIM — Blufin (MARINE BLEU)

(Sprawa T-160/12)

(2012/C 184/29)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adler Modemärkte AG (Haibach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Blufin SpA (Carpi, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lutego 2012 r. w sprawie R 1955/2010-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MARINE BLEU” dla towarów z klas 18, 24 i 25 — zgłoszenie nr 6 505 952

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Blufin SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Włoskie i wspólnotowe znaki towarowe, jak również włoska i międzynarodowa rejestracja „BLUMARINE” dla towarów z klas 3, 9, 14, 18, 19, 23, 24, 25 i 27

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania, częściowe odrzucenie zgłoszenia i częściowe przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów celem ponownego rozpoznania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009